

ÍTÉLETNEK SZELLEME

2015. augusztus 30.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Egy hatalmas tapsal fogunk betörni az Úr színe elé, dicsérettel megköszönjük, és megáldjuk a jelenlétét, áldjuk a csodálatos szíveket. Az imádat csodálatos, gyönyörűséges, bevitt a szentek szentjébe minket. Kijelentjük a győzelmünket, mondd gyorsan, hogy szabad vagyok! Szabad vagyok. Mindenki mondja egyszerre, hogy szabad vagyok! Ahogy énekeltük. Jelentsd ki, hogy szabad vagy minden kötéstől, az ellenség minden gonosz nyilatától szabad vagy! Mert az Úr Jézus Krisztus maga megszabadított téged. Emeld fel a kezed, és köszönd meg neki! Láss a háládat, lássa az imádataidat, lássa a szívednek a teljességét, amivel ma elé jöttél! Teljesen nyisd ki a szívedet ma az Úrnak, a Jézus nevében!

Atyám, imádatokkal jöttünk ma Eléd, a szerelemeinket hoztuk el ide, a szerelmünk olaját hoztuk Eléd, Atyám, Te vagy az első az életünkben! Kijelentjük, hogy a megigazultságot keressük első helyen, ezért mindazok megadatnak nekünk, amit keresünk az életben, mert első helyen Te vagy. Kijelentjük, hogy ez által szabadok lettünk. Átvittél minket a sötétségből a világosságba, Atyám, és ragyogjuk ezt a dicsőséget erre a világra. Minden nehézségünket, problémáinkat a kezébe helyezzük. Az ellenség felett hatalmat veszünk, megdorgáljuk a gonosz nyilait, a szándékait, az időzítéseit megsemmisítjük. Kijelentjük a győzelmünket ez felett. Kijelentjük a szabadságunkat a Jézus nevében. Kijelentjük a hatalmas szellemi áradatokat az életünkre. Megvalljuk ezeket. Árad a drága Szent Szellem, és megcselekszi ezeket, amiben hiszünk, és amit megvallunk. Megcselekszi.

Szeretném, ha becsatlakoznál a folyamokba! Ha becsatlakoznál, hadd folyjanak a folyamok, a Jézus nevében! Dicséretre méltó egyedül az Úr! Nincs más, aki dicséretre, méltó Atyám, mert Te cselekedted meg. Az Alfától az Omegáig mindent Őbenne helyeztél el. Őbenne van a bölcsesség, a kijelentés, a tudás, a megértés, a világosság, a vigasztalás. Mindaz, amit keresünk, Atyám, Őbenne van, és a drága Szent Szellem elvezet minket minden igazságra. Dicsőség legyen neked, Atyám. Dicsőség a hatalmas folyamokért. Köszönjük Neked ezeket a folyamokat, amelyeket most meglábolhatunk. Hisszük, hogy van még mélyebben, és hisszük, hogy vannak még kincsek a mai napra, amit a mai napon fogunk megtalálni ezekben a hatalmas vizekben, a Jézus nevében. Ámen.

Öleljük meg egymást szeretettel a Jézus Krisztus nevében! Gyönyörködjél az Úrban, és az Ő hatalmas szerelmeiben! Áldott legyen az Ő neve mindörökké. Szép Igét is mondatsz a másoknak, jönnek a prófétálások ilyenkor. Ha engeded, hogy az Igét szóljuk a prófétálásokban. A dicséret valami gyönyörűséges volt, egyben a sereg. Amikor együtt van a csapat, az milyen gyönyörűséges, ugye? Minden a helyére kerül, akkor van igazi öröm, és akkor van igazi olaj a ház felett. Nagyon-nagyon hálásak vagyunk az életükért. Még Viczián

Gábor is ma elővette a szaxofonját, meglátogatott minket. Az Úrnak hatalmas áldásait parancsoljuk rá, beteljesedjen az útja, minél többeket tudjon üdvösségre vezetni abban a művészvilágban, ahol ő mozog. Valamit nem érünk el, de ő eljut az Úr kegyelméből azokra a helyekre, és ott is üdvösségeket szólunk a Jézus nevében. Az Úr minden egyes ágazatból és fajból és színből és szintekből szeretne magának üdvözülteket. Abba a világba, ahova Gábor bejut, nem sokan jutunk be magunk, nem vagyunk ilyen profi zenészek, de Gábornak hiszem, hogy elnyúlik a keze oda, a Szent Szellem által. Onnan is kérünk üdvözülteket, és hatalmas zenekarokat kérünk az Úrban. Minden helyi gyülekezetbe kérünk zenekart! Nagy a hitünk, kiterjesztjük a hitünket. Minden helyi gyülekezetbe szólítunk elő dicséreteket, a Jézus nevében, mert miért ne tennénk? Az Úrnak gyönyörűsége van a hitünk gyakorlásában, úgyhogy megtesszük ezt. Hatalmas a zenei birodalom, és nagyon sok a zenész odakint, akik keresik az Urat. Nem tudják, mit keresnek igazán, keresik mindenhol. Keresik ebben-abbán, és tévelygésekben, tévutakon vannak, úgyhogy beszólítjuk őket! Jöjjenek, és zenéljenek az Úrnak, és ismerjék meg az igazi örömét az Úrnak! Az csak Őbenne található meg, nincs másban. Most már ezt elvégeztük. Ma fogunk szólítani sok mindent még, mert a hitünk jelen van, és a hitünk erőteljesen munkában van. Hitünk felgerjedt, ahogy Őt dicsértük.

Tudjátok meg, hogy nincsenek reménytelen helyzetek, ez az első, amit ma ki kell jelentenünk. Ezt ki kell jelentenünk az Úr előtt. Nincsenek reménytelen helyzetek, mert az Úr maga ül a trónon, és az Ő akarata meglesz az életünkben. Ezt kijelentjük. Ezt együtt ki tudjuk jelenteni? *Az Úr akarata beteljesedik az életemben. Az Úr akarata beteljesedik az életemben. Csak az Úr akarata teljesedhet be az életemben! Minden mást megtiltunk. Csak a tökéletes akarat jöhet az életemre. Minden mást megtiltunk. A Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.*

Most mentek ki az angyalok. Az angyalok ezt most meghallották a szádból, és mennek munkára. Halleluja! Munkára mennek, mert szorgalmasak, mert az Úrnak a szavát cselekszik meg, ha hallják a szádból. Bátran szöld az Igét, ne lankadj, és ne tekints a körülményekre, a nehézségekre, hanem az Igére tekints, az bátran legyen a szívedben és a szádban! Ez így működik. Nagyon sok csodát láttam a 25 év alatt, és tudom, hogy Isten Igéje minden esetben a démonikus erők fölé kerekedik, mert Jézus hatalma ma velünk van. Minden esetben. Nincs olyan, hogyha valaki kitart a hitében, ne lenne győzelem a végén, a Jézus nevében.

Így van ez Nagy Éva Anna esetében is, akivel már telefonon is tudtam beszélni, mert felhívott, és újra a régi, az Úr örömben, az Úr gerjedelmében, az Úr tüzében van, mindig is olyan volt, mint egy tűzgolyó, úgy ment előre. Hisszük, hogy újra visszakerül a helyére, és elvégzi az Úr evangélista munkáját még Ukrajnában is. A Jézus nevében. Visszakerül a helyére, mert nem lankad, és nem lankadunk mi sem, és megköszönjük, hogy az ő teljes egészsége helyreáll, meggyógyult a Jézus nevében, kijött az intenzív osztályról, és megcselekszi az Úr hatalmas dolgait, mert az Úr kegyelme van fölötte. Érzitek az Úr pezsgését, amikor a hitünket fölgerjesztjük, hogy van itt az Úr? Az Úr alig várja, hogy a hitedet elővedd. Amikor a hitedet előveszed, és kijelented azt, az Úr azonnal elkapja azt, és megy vele munkába. Azonnal megragadja azt. Nem tudjátok, milyen kincsek vannak bennünk elrejtve, a szellemünkbe, ki kell aknázni azokat, és nap mint nap jobban megismerni azokat. Nap mint nap megismerni az Úr dolgait. Hányan vágyjátok ezt, hogy tudjátok, hogy van még ott több, amit meg kell találni? Ott még van több, és van mélyebben, és vannak ott még kincsek, amik nincsenek kiaknázva az életünkben, és vágyjuk ezeket. Ha vágyakozik a szíved, akkor tudja a Szent Szellem előhozni. Az ember beletesped abba, amiben van, és ha azt mondja, hogy ah, ebből már úgyse lesz már megoldás, meg kiút, mert én sem látom, az Úr is elfeledkezett már

énrólám. Nem gondol már az Úr énvelem! Ezt suttogja neked ezt az ördög, és ha te beleegyezel, akkor nem tud az Úr cselekedni az életedben. Mi nem ilyenek vagyunk. Mi fölkelünk, előremegyünk, hitben megyünk előre, és meghódítjuk ezt a világot Jézusnak. Sokan nem ismerik még Őt. Arra gondolunk, hogy micsoda evangelizációs területet adott nekünk az Úr a bevándorlókkal. Akik egy más istenben hisznek, és nem ismerik a Jézust, mint megváltót. Erre a földre hozta őket, ahol meghallhatják az üzenetet. Ha üdvözültek, visszakerülnek a helyükre. Elkerülnek azokra a helyekre, ahova kell nekik menni. Ez az evangelizációs terepe az Úrnak. Elhozta őket arra a földre, ahol hirdettetik nekik az üdvösség. Az Úr minden helyzetet a javunkra fordít, ha odaadjuk neki. Úgyhogy ezt a menekült helyzetet is odaadjuk. Elmondunk egy imát erről. Ez a tálcán levő helyzetek közül a legjobb, amire mi magunk nem látjuk a megoldást, de az Úr látja. Az Úr Jézus Krisztus még soha nem mondta azt a trónjáról, hogy hát ezt a helyzetet kicsit félreteszem, mert még nem látom én magam sem, hogy fog megoldódni ez a helyzet. Mondott már ilyet az Úr Jézus? Soha, senkinek. Most belevágunk a hitünkkel. Elmondunk egy hit imát. Készen vagy erre? Mert az ország dolgaiért imádkozni kell, és ez most egy olyan helyzet, hogy mindenki csak a fejét vakarja, hogy lesz ebből megoldás? Az Úr tudja, és kidolgozta. Elvesszük, és ráragasszuk ezt az országra ezeket a megoldásokat, a Jézus nevében. Hatalmat veszünk, felemeljük a kezünket.

Úr Jézus Krisztus, előtted vagyunk. Eléd járulunk bátorsággal, ahogy tanítottad. Mint főpapunkhoz, járulunk eléd, és a hatalmunkat felöltjük, amit adtál nekünk itt a földön. Most kijelentjük, hogy hatalmunk van minden helyzet felett, ami az országban történik a Jézus Krisztus szent nevében, Atyám! Hatalmunk van a vezetőség felett, és bölcsességet szólunk nekik, hogy meglássák azt, hogy mit kell tenni, mit kell szólni, hogy kell szólni, merre kell menni. Hatalmat szólunk, Atyám, az egész helyzet felett. A menekülthelyzet felett, a Jézus Krisztus szent nevében. A szent vért megszólítjuk, hogy szólaljon meg az imánk felett, hogy előjölessen az a megoldás, amit az Úr Jézus Krisztus főpapunk erre a helyzetre elkészített. Csak azt engedjük meg, ami az Ő elrendelésében van, és csak a maga idejében, és minden mást megtiltunk a krisztusi hatalmunkkal itt a földön, a Krisztus Testében, a Jézus Krisztus szent nevében Atyám. Hiszük, hogy ezt az imát, ahogy elmondtuk hittel, Te meghallottad azt, a kezedbe vetted ezt a helyzetet, és mától Te gondozod, és nagy gyorsasággal fogjuk meglátni a tökéletes megoldást, mert hitben járunk, és nem látásban, a Jézus Krisztus szent nevében. Többé nem említjük ezeket a helyzeteket, hogy ezek reménytelenek lennének, mert látjuk azokat a megoldásokat, ami Tőled jön, a Jézus nevében. Ezért áldunk, magasztalunk és dicsériünk, hogy megoldást hoztál, és rajta van a szemed. Rajta van a szemed, Atyám, ezen, a Jézus Krisztus szent nevében, és átadjuk ezt a helyzetet, hogy üdvösségek is születhessek. Legyenek benne igaz megtérések! Jézus Krisztus, adjál nekik látásokat, álmokat, hogy az élő Jézus Krisztus az igaz Úr, az örök Isten, a Megváltó. Jézus Krisztus szent nevében kérjük, Atyám, ezt Tőled. A hitünket hoztuk munkába, és a hitünk által mindent megcselekedhetsz az életünkben. Köszönjük neked, Atyám, hogy minden imánkat meghallgatod, és megválaszolod a Jézus nevében. Ámen.

Máris megnyugodott a szívünk, mert tudjuk, hogy ez az ima eljutott, célba ért. Mert az Úr akaratában imádkoztunk, pontosan úgy, ahogy kellett.

Kezeinket a zsebkendőkre tesszük, és így fogunk elmondani egy imát azokért, akik nincsenek itt, de elhozták a ruhadarabokat, zsebkendőket, sálakat, bármi legyen az, amit oda-helyeztek hitben, Atyám. Te tudod, milyen életeket képviselnek ezek, és tudod a helyzeteket, tudod azokat, amikért a kenetnek áradni kell majd. Fölemeljük ezeket hatalommal, Jézus

Krisztus hatalmával, és az ellenséges erőket az életek felett megdorgáljuk, megtiltjuk, hogy a gonosz tolvajkodni jöjjön az életekbe, hogy lopjon, öljön, pusztítson! Körbe vesszük őket a szeretetburokkal, a szent vér burkával, a drága Igének a hatalmával, az Úr Jézus Krisztus nevével, és kijelentjük, hogy ezek a helyzetek a kezedben vannak, és megoldások jönnek. Ezeket nagy gyorsasággal meglátjuk, és Téged dicsérünk, magasztalunk, és a pogányok irigykednek, hogy az Úr Jézus Krisztus mennyire él az életünkben, és mind az Úrhoz térnek, mikor ezt meglátják. Miért mondanák a pogányok, hogy hol az ő Istenük? Drága Atyám, tudjuk, hogy megcselekszed, köszönjük neked, örökkön örökké tiéd a dicsőség. Ámen.

Az Úrnak a tábora, az Úrnak a serege van együtt. Nagy hit képviseltetik ma itt az Úr színe előtt. Lehet érezni, ahogy él ez a gyülekezet, ahogy a hiteteket felgerjesztettük az imádságban. Mennyire él bennünk az Úr, szinte pezseg bennünk az Úr, az Úrnak a tenni vágyása! Az az élő hit, amit adott nekünk, az az Ő hite, az mozog az életünkben, és megnyilvánul. A világ csodálkozni fog. Az Úr olyanokat cselekszik, hogy a világ elcsodálkozik majd. Ezek az idők jönnek Jézus nevében. Csak lássad mindazt, amit látsz, azt az Úr meg tudja cselekedni. Az Úr megkérdezte Jeremiást: Mit látsz, Jeremiás? Az Úr mindig ezt kérdezte, mikor a prófétáit meglátogatta. Mit látsz te? Hogy látod, hogy mi lesz a holnap? Hogy látod? Reménytelennek látod, vagy a hit szemeivel látod? Ez mindent eldönt. Teljesen eldönti, hogy hogyan lesz a holnap. Fontos, hogy ezeket lássuk, ahogy az Igét olvassuk, az Úr ad nekünk látásokat. Ábrahámnak azt mondta, hogy tekints föl az égre, gyere ki a sátorból! Gyere ki onnan, ahol eddig voltál betokozódva, nem láttál semmit, csak a sátonak a tetejét! Gyere ki onnan, és tekints föl az égre! Nézd meg az én teremtésemet, a csillagokat, az égboltot! Ezt én teremtettem, és így lesz a te magod! Adott neki egy képet, egy látást. Nézz körbe! Meg tudod-e számlálni a csillagokat? Ábrahám erre képtelen volt, csak látta, hogy csillagok sokasága van az égen, és gyönyörködött azokban. Mondta Isten, hogy tekints a tengernek a partjára, a fövényre, a homokszemcsékre, és próbáld megszámolni azokat! Ábrahám látta, hogy befoghatatlan az Úrnak a nagysága. Azt mondta: így lesz a te magod. Mindig ad egy képet az Úr, és ezzel a képpel dolgozik a hitünk. Akkor vagy csak bajban, ha a holnapot reménytelennek látod. De ha a holnapról van egy képed az Úr Igéje által, ami kiépült a szellemedben, akkor az a tiéd. Azt az Úr végrehajtja. Legnagyobb sötétségben is világossága volt a hébereknek Gósen földjén Egyiptomban. Olyan ébenfekettség volt, hogy még tapogatva sem tudtak előbbre jutni. A zsidóknak világosságuk volt. Miért? Mert az Úr megcselekszi. Az övéit nem hagyja a sötétségben, meg a reménytelenségben. Azt nekünk megígérte, minket átvitt a világosságba. Nekünk ott látnunk kell, abban a világosságban. Látnunk kell az Úr akaratát. Látnunk kell az előmenetelünket. Látnunk kell az Úr útjait abban a világosságban. Azt az Ige tudja csak megcselekedni, az Ige, mikor a szívedhez ér, amikor a szívedbe behatol. Ezért nagyon fontos, hogy a szívedet gondozd az Igével. Állandóan a szemed előtt legyen, gondolkodj azon éjjel és nappal! Azon gondolkodj! Ne azon, amit az ördög hozott ötleteket, hogy így lesz meg úgy lesz. Nem úgy lesz. Nem úgy van megírva. Mondd neki, így lesz, ahogy meg van írva! Pontosan így lesz! Minden mást megtiltunk! Ezért nem csüggedünk a mai világban sem, ahol oly sok nehézséget látunk. Tudjuk, hogy nekünk másként van. Hányan érzitek, hogy a Szellem mondja ezt? Föl akar emelni ma benneteket, hogy ne a láthatókra tekintsünk, és ne csüggedjünk, amikor a nehézségekkel szembesülünk, hanem emelkedjünk fölé. Mert ha fölé tudunk emelkedni a hit szemeivel, akkor tudja megcselekedni az Úr. Hit nélkül semmire nem képes Ő az életünkben. Olvasd a Zsidó levél 11. fejezetét, a hit fejezetet. Ötvenszer fogod olvasni, hogy hit által, és hit által, és hit által cselekedte az Úr, és hit által tette. Hogyha úgy érzed, hogy alább engedne a hited, vedd elő azt

a fejezetet. Mondd minden sornál, hogyha hit által ott megcselekedte az Úr, akkor az én hitem által is megcselekszi most! Pecsételd el a hitedet, hogy az működik ma is!

Ne lankadj, ne csüggedj! Ne engedd, hogy a körülmények elnyomjanak, mert van megoldás! Az Úr csodákra képes! Tegnap is csodákat láttunk. Nyitó alkalom volt, és Pátyon telepített az Úr egy gyülekezetet, a mányi gyülekezet után kb. egy jó hónapra. A mányi gyülekezet is nagyon szépen áll, és növekszik, hűségesen járnak vissza a szentek, amiért külön hálát adunk Istennek, hogy meggyökereznek ott a hívők. Onnan nem messze ez egy testvérgyülekezet. Ehhez nyílik majd Zsámbék, ami megint csak egy közeli gyülekezet, ami szeptember 20-án nyílik majd. Óbarok is még bejön, mint egy négyesfogat. Az Úr adta ezt a látást. Egy négyesfogat fog előre menni, négy új pásztorral. Akik eddig nem pásztoroltak, de az Úrnak a rendelésében eljött az ideje, és dicsőséges munkája lesz mindegyik. Már fel van írva az Úrnál, és meghallottuk, és megcselekedjük. A zsámbéki kezdés után még az idén az óbaroki gyülekezetet is elindítjuk, és ez négy csodálatosan egymást segítő, karöltve épülő gyülekezet lesz, ami példaértékű lesz, hogy hogyan kell a gyülekezetben szeretetben járni egymással. Az egyik épül, és ez a másiknak épülést fog hozni, a Jézus nevében. Ez dicsőséges lesz. A pásztor nem a szomszéd nyájnak a bárányait fogja számolni, hanem mindegyik pásztor a saját bárányait táplálja, és így növekedés lesz, a Jézus nevében. Ugye, ez így lesz, mert így kell lennie, a Jézus nevében. Viszálykodás kivettetett, itt nincs olyan jelen a pásztorok között.

A viszálykodás kivettetett, az nem odavaló, nem fér el Krisztus Testében. Az irigység, az irigy szem, az a beszéd, ami nem épülést hoz, nem fér el Krisztus Testében. Ugye így írja a Biblia? Ámen.

Ma az Úrnak gyógyító ajándékai megjelentettek már eddig, amiket azért mondok el, hogy készítsd a hitedet, hogy amikor kijössz a sorba, meggyógyulsz. Tegnap is fenséges dolgokat cselekedett az Úr. A talpról egy csomó tűnt el pl. Még el se kezdtük a gyógyító sorokat, közben megnyilvánult a Szent Szellem. Olyan gyönyörű bizonyosságok hangoztak el az újaktól, hogy ott mindenki meggyőződést kaphatott, hogy él az Úr Jézus, Ő cselekedte ezeket. Ma is cselekszik az Úr Jézus. Valakinek a gerincoszlopa, és a keresztcsont környékén, nemcsak idegszál becsípődés probléma lesz, hanem az egész csontrendszert átjárja a Szent Szellem. Már végzi a munkát, hogy a porózus csontok is meg fognak erősödni. Egy csonterősítést is kap az illető. Egy tökéletes helyreállítás lesz a derék területen. Egy olyan gyógyulás lesz, amit föl lehet írni, hogy az megvan nekünk. Mert hit által mindenből meg lehet gyógyulni, de ezt a Szent Szellem külön hozza az fölött. Ezt ajándékba hozza, mint egy csomagot. Tessék, itt van ma! Ez ma meggyógyul a Jézus Krisztus szent nevében, megköszönjük neki. Ez úgy el lett végezve, hogy többé nem lesz vele problémád! Ez az Ő ajándéka. Többféle módon meg lehet gyógyulni, ezek az ajándékok, amik az égből szállnak alá, a Szent Szellem által, ezek így működnek, leszállnak ránk, és el van végezve. Ez is az Ő jóságát dicséri. Lesz egy másik gyógyulás, a könyöknek a belső részénél, fölfelé, ami a bicepszbe húzódik, nagyon erőteljes munka. Valaki vagy beütötte, régebben küszködik vele, az ma meg fog gyógyulni. Ezek a tudás szava által jön elő. A szemben, és a fülben. Ezek nagyon fontos területek. Jól lássunk, és jól halljunk, nemcsak a szellemi birodalomban, hanem itt is. Az Úrnak erre is gondja van. Hányan szeretitek az Úr Jézust? Én úgy vagyok vele, hogy nap mint nap jobban szeretem! Nem tudom elmondani, hogy van ez, de a szívemben érzem. Nap mint nap jobban szeretem Őt. Elragadó a közelsége! Ha egyszer ráérez az ember arra, hogy ez a közösség mennyire élő, onnantól kezdve csak kívánja, és még jobban kívánja, és növekedés van ebben a

kegyelemben, ebben a közösségben. A fiataloknak ezt kell megismerniük, ez a tűz kell, fellángoljon a szívükön. Mert ha ez a szikra egyszer lángra lobban, onnantól kezdve garantált, hogy többé nem hagyják el az Úr útjait. Naponta imádkozom, hogy a fiatalság, a tinédzser korúak ismerjék meg az Úrnak ezt az emésztő szerelmét, jelenlétét. Nekünk részünk van ebben, mert ha mi nem vezetjük őket be, akkor ez az egész generáció el fog veszni. Ez nem történhet meg! Mindenkinék a köteles része, hogy a fiak, unokák, a fiatal korosztály, aki a családban van, hogy ők be legyenek oltva. Szorgalmasnak kell lennünk ebben.

Tehát a drága Úr Jézus nevében egy kicsit megnyitjuk a szívünket az Igére. Az Úrnak a csodálatos jelenlétében – most nem akarok a Szent Szellem ellen menni, azért vagyok ennyire óvatos, mert ha egyszer elkezdem a tanítást, akkor már nem gondolok másfelé, nem figyelem, akar-e valami mást a Szent Szellem cselekedni, vagy elvégezni, bármit, amit Ő akar. Ő vezeti a mai összejövetelt is. Az legyen meg, amit Ő akar! Emeld fel a kezedet Hozzá, és köszönd meg, hogy itt van! Engedd, hogy a szívedben végezze, amire szükséged van, amiért ma eljöttél! Azt a vigasztalást, vagy azt a közlést, amiért jöttél, mert mindannyian keressük az Urat valami vonatkozásban. Hogyan, miként legyen, Uram, mutasd ezt meg nekünk, jelentsd ki magadat, hogy mennyire élsz, mutasd ezt meg nekünk! Áldott legyen az Ő neve! Nagyon szereti, amikor Őrá figyelünk. Köszönjük Neki. Drága Úr Jézus nevében. Szeretném nektek elmondani, szeretném, ha mindenképpen eljutna ma hozzátok, amivel kapcsolatban egész héten foglalkozott a szívemmel az Úr. Arról akarok szólni nektek egy keveset. A tanításnak tehát megadjuk magunkat, és az Ige nyíljon meg nekünk, a Jézus nevében! Jézus Krisztus a példa az életünkben, mindenben. Ha magadat esetleg megmérnéd úgy, hogy hát az én életemben az Úr nem tesz annyi csodát, amennyit szeretnék. Vagy, hol van az Ő csodatévő volta az életemben, miért nem mutatkozik az úgy, ahogy én szeretném? Akkor elmondom neked, hogy Jézus Krisztus, mielőtt egyetlen csodát is tett volna, amikor a keresztlő szent János Őt alámerítette, és megkeresztelkedett, akkor megnyíltak az egek felette. Isten megnyitotta az egeket fölötte, és hallatta a hangját, hogy mindenki hallja, és azt mondta, hogy ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm. Még egyetlen csodát nem tett akkor Jézus. Nem mondhatjuk, hogy azért gyönyörködött benne az Atya, mert a nagy csodatévő Jézus megjelent volna. Később tette a csodákat, jött Galileán, és Izrael földjén, amerre az Úr vezette és tette, cselekedte a csodákat, annyit, hogy a könyvek be se fogadhatták volna. De még mielőtt ezeket cselekedte volna, Isten kijelentette, hogy ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm. Kijelentette neki a teljes tetszését, hogy gyönyörködik az engedelmes szívében. Gyönyörködik a Fiában, és hogy nem cselekedetből volt az már Jézusnál sem. Már előtte gyönyörködött benne az Atya, mert tudta, hogy számíthat az engedelmességére. Tudta, hogy választott edénye, és hogy az élő Ige megcselekszi az Igét minden pillanatban. Teljes engedelmisségben. Egész megváltás elvégeztetik általa. Azt mondta, gyönyörködöm benne. Így tekint magadra! Istennek olyan edénye vagy itt a földön, annak ellenére, hogy azt érzed, hogy nem tudsz sok mindent felmutatni. Esetleg így érzed. Esetleg kisebbségi érzésed van, hogy az élet így vagy úgy elbánt veled. Nem igazán tudsz mivel dicsekedni azon kívül, hogy a Jézus Krisztus az életem Ura, és üdvösségem, és elmondod, amit az Ige tanít erről, de nincs mit felmutatnod, ami kézzelfogható lenne. Tudd, hogy az Atya gyönyörködik benned. Azt mondja feletted, hogy ez az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm! Ennél nincs több dicséret, ami létezik a földön. Nincs több pénz a bankban, nincs több ingatlan, ami ez fölé jöhetne, nem létezik e fölött levő gyönyörűség, amikor az Atya kijelenti fölötted, hogy ő az én szerelmesem, akiben én gyönyörűségemet lelem. Semmiért oda nem adnám, ha én ezt hallhatnám, és tudom, hogy mindannyian ezt meghalljuk egy napon ezt: Hű szolgám, gyere be

az én örömömbé! Ezt mindannyian meg fogjuk hallani. Jézus a mi előljáró jó példánk, és az Atya gyönyörködik bennünk. Így kezdjük a mai tanítást. Ne legyen felettünk semmilyen kisebbségi érzet, vagy kárhoztatás. Persze örülünk a csodáknak, az Atya megcselekszi ezeket. Jézus mondta, hogy az Atya, aki bennem van, Ő cselekszi a dolgokat. Soha nem vette magának a dicsőséget. Az Atya hatalmasakat cselekedett, de az Atya már előtte a gyönyörűségét lelte benne. Ezzel a tudattal kell minden utunkra menni, hogy akár fel tudunk mutatni többet, akár nem tudjuk felmutatni, amit szeretnénk, az Atya akkor is gyönyörködik bennünk. Így kell járni az útjainkat, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is itt a világon, és az Ő megigazultsága van felettünk. Dicsőség legyen a szent nevének!

Nagyon érdekes, mert a Szent Szellemről beszélünk most már egy ideje, és a Szent Szellem közösségéről, és ez nagyon idevágó gondolat, ami szinte a múlt heti tanításnak a fonalát fel is vehetné. Azért is kezdjük itt.

EFÉZUS 4,29–30.

29. Semmi romlott beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, hanem csak amely hasznos és szükséges az építésre, hogy kegyelmet adjon a hallgatóknak.

Egy kicsit ma a szánkra fogunk jobban figyelni, ha ezeket olvassuk. A szánkra vigyázni, hogy onnan romlott beszéd ki ne jöjjön! Ha az ember olvassa, azt gondolja, hogy biztos a káromkodásokra gondol itt először az a romlott beszéd. Része van ennek benne, hogy ne káromkodjunk, természetesen ez egy dolog, hogy azt le kell tennünk, de többről van szó. Nemcsak arról van itt szó, hogy szitkozódunk, vagy káromkodunk, mert folytatja az Ige, és azt mondja, hogy ezek a romlott beszédek ne jöjjenek ki a szátokból, hanem mi jöjjön ki helyette? Kibontja. Hanem csak ami hasznos, és ami szükséges az építésre. Ha olyat szólunk, ami nem építésre való, és nem hasznos a másoknak, aki hallja, a Biblia azt a romlott beszéd kategóriába tette. Azt nem kellett volna kimondanod, mert az romlott volt. Az romlottságot fog szülni a másoknak, nem az épülésére lesz. Mert így mondja, hogy semmi romlott beszéd a szátokból ki ne jöjjön, hanem csak amely hasznos és szükséges az építésre, hogy kegyelmet adjon a hallgatóknak! Azok a szavak, amik a szánkból kiszármaznak, azok csak olyan szavak lehetnek, amik a másokban kegyelmet plántálnak. Az Úr kegyelmét. Hogy megerősödjön a másik a kegyelemben, amikor azokat hallja. Hogy ne a kárhozat felé terelje a másikat, hanem a kegyelmet táplálja benne, a kegyelemben erősödjön meg. Jó dolog, ha a kegyelemmel erősödik meg a szív. A te szavaid csak azok a szavak lehetnek, amik ezt elvégzik, hogy kegyelmet adjanak a hallgatóknak, mert ha nem, akkor a romlott beszédet szóltad. Azt nem szeretjük, ami romlást hoz, ami a másoknak a kárára van. Evvel a gondolattal fűzi a következő verset hozzá, egy *és*-sel. Nem zárult le a mondat, a gondolat.

30. És meg ne szomorítsátok az Istennek Szent Szellemét, akivel meg lettetek pecsételve a megváltás napjára.

Ezek a beszédek, és Isten Szent Szellemének a megszorítása nagyon közel állnak egymáshoz. Egy mondaton belül mondja. Egy gondolat az egész. Olyanokat szóljál csak, ami a másikat építi, ami csak a kegyelmet táplálja, mert különben a Szent Szellem megszorodhat. Meg ne szomorítsátok az Istennek Szent Szellemét, akivel meg lettetek pecsételve a megváltás napjára. Ha nem úgy szólunk, hogy a kegyelem Szelleme tudjon mozdulni a másik élete felett, akkor a Szent Szellem megszorodik. Különböző mértékekben. Ebből a két versből ez jön ki. Olyanokat szóljunk, ami kegyelmet ad a hallgatóknak, a másoknak, aki hallja. Csak kegyelmet szolgáltathatnak a szavaink, mert ha nem így van, akkor a kegyelem Szelleme nem tud vele együttműködni, nem tud a szavainkkal

együtt működni, és megszomorodik. Mert nem kapott helyet a munkában. Nem tudja elvégezni Istennek azt az akaratát, hogy a másikat fölépítse a kegyelemben. Ha bemegyünk a piacra, és megtetszik egy portéka, és azt mondjuk, hogy ezt megveszem, leteszünk egy összeget, mint foglalót. Akkor ezzel azt jelöljük, hogy ezért visszajövök, ez az enyém. Visszajövök, és hozom majd a teljes összeget, és egy napon ezt innen elviszem, lefoglaltam azt. Így jött a Szent Szellem foglalónak a szívünkbe, az Övé vagyunk örökre. Az Úr foglalót fizetett értünk. A drága Szent Szelleme a foglaló. A teljes váltságról egy jelzés, hogy ő az enyém örökre. Foglaló a Szent Szellem nekünk. El lettünk pecsételve a megváltás napjára, és ezért nagyon fontos, hogy tudjuk, hogy aki itt bent él velünk, együtt él, Őt soha meg ne szomorítsuk. Ez legyen az első gondolat minden szónál, amit kimondunk! Akkor leszünk az Ő közösségében előbbre. Mert ha megszomorodik az, akit szeretsz, akkor hajlamosabb, hogy magába fordul, és nem hozza úgy magát, ahogy amúgy hozná, abban a közösségben. Ugye? Befelé fordul, a Szent Szellem soha nem hagy el minket, örökre velünk marad, de az Ő szomorúsága nem lesz a mi épülésünkre. Közösségünket nem fogja segíteni. Törekednünk kell arra, hogy a drága Szent Szellem meg ne szomorodjon mibennünk. Mert le van írva, hogyha így figyelmeztet az Ige, akkor ezt elkövethetjük, és a Szent Szellem megszomorodhat mibennünk, ha így szólunk, és azt nem akarjuk. A legdrágább kincs az életünkben. A legféltettebb kincs a Szent Szellem az életünkben. Arra törekszünk, hogy ott odabent jól érezze magát, hogy mindig öröme legyen, amikor mi szólunk. Amikor mi szólunk, akkor Ő tudjon munkálkodni. Ha mi kiejtjük azt, ami épülésre van, ami kegyelmet szolgáltat, akkor a Szent Szellem kapott egy impulzust, hogy hopp, ez az Ige, evvel tudok dolgozni. Ha mást szólunk, akkor az romlott beszéd, az nem tudja ezt hozni. Ez az első gondolat ma, amin el kellene gondolkodnunk. Egész héten vigyázunk erre, és közelebb leszünk a hét végére a Szent Szellemehez, a közösségében növekedni fogunk. Az örömét jobban fogjuk érezni, mert ahogy neki öröme van bennünk, azt azonnal közli velünk. Isten országának egyik alkotórésze az öröm, a Szent Szellem öröme, a megigazultság, a békesség, és a Szent Szellem által való öröm. Ha erre törekszünk, akkor az örömben sokkal nagyobb felbuzdulásunk lesz. Fel fog buzogni bennünk ez az öröm, és abban lenni nagyon jó. Az Úr öröme az a mi erősségünk. Ez garantált az Ige szerint. Tudjuk is. Szelleme és az Igének együtt kell működniük az életünkben. Mit értek ez alatt? Együtt kell, hogy vezessenek minket, ugyanis, ha valaki csak a Szellemet hangsúlyozza, hogy a Szellem mit mondott, a Szellem, és a Szellem, akkor „elszállhatunk”. Látunk ilyen keresztényeket. Már nem is tudom, hogy hol tart, és mit beszél, mert annyira a szellemiekben van, hogy az ember felét nem érti. Ha az Igét sulykoljuk, csak az Ige, és csak az Ige, előfordulhat, hogy a Szellem nélkül szárazságban maradunk, és rosszul hasogatjuk, rossz útírányba megyünk. A Szelleme és az Igének karöltve kell együtt működve hoznia a világosságot az életünkbe. Hogy mit mond a Szellem, azt az Ige által fogjuk meghallani, de a Szelleme rá kell lehelnie arra az Igére. Az az élő Ige, amit a Szellem most neked mond. Kell így hallanod Tőle. Jézus mondta, hogy az én beszédem Szellem és élet. De mikor fog kijönni az az élet az Igéből? Ha a Szellem élővé teszi. Szellem és élet. A Szellem első helyen van. Az Ige és a Szellem együtt fognak neked életet hozni. Nagyon fontos ez. A Szellemet nem lehet kiszorítani úgy az életünkből, hogy rendszeresen csak úgy beszélünk, hogy megszomorítsuk. Az Ige, hiába állsz rajta, és hiába vallod meg, nem fogja hozni azt az életet, ami benne van. Hogy mondjak nektek egy példát. Amikor még nagyon kicsi keresztény voltam, és még annak idején Chuck Flynn szolgált itt – nagyon régi szolgálótársunk ő, talán a régiiek még felvételtől sem látták őt, Istennek egy hatalmas drága embere volt –, és itt a pulpituson álltam, és fel kellett olvasnom egy Igét. Megadta az Ige helyet, és megadta, hogy azt olvassam el magyarul, a 63-as zsoltár 1-2 volt, a mai napig nem

felejttem el. Abban a szárazságban, ahogy elkezdtem olvasni, mire a második vers végére értem, sírásban törtem ki, a könnyeim folytak, és alig tudtam végére jutni a felolvasásnak, a Szellem annyira átítatott, mert a Szellem azt szölte, és átjárta. Ennyire él az Ige. Döbbenet volt számomra, mert akkor még nem ismertem, hogy az Ige mennyire élővé tud válni, és a Szellem mennyire tud lüktetni benne. Otthon tudjátok felolvasni ezt a verset. Most már biztos, hogy mindenki utána fog nézni, hogy mi áll ott. Most nem fogom felolvasni nektek, így lesz az ember szorgalmasabb az Igével. Nagyon-nagyon gyönyörű vers, egyik kedvencem ma is. Isten megmutatta, hogy mennyire él az Ige. A szárazságban nem akarunk lenni. Ehhez az Igébe bele kell mélyedni, és szükség van a Szent Szellemre, hogy az kibontsa, életre keltse, ráleheljen. A Szellem lehelete által válik élővé az Ige a mi életünkben. Akkor terem, akkor fog bőségesen teremni. A Szellem megszorodik, azt olvastuk az előbb. Jézus is meg tud szomorodni. Elolvassunk egy részt a Bibliából, ahol ezt pontosan láttatja velünk az Ige. Feljegyez a Szentírás gyógyítást, amikor Jézus a zsinagógába megy be. Jézus rendszeresen bejárt a zsinagógába, és mindenki ámult rajta, hogy mennyire ismeri az Írásokat. Mert nem kapott olyan kiképzést, amit a farizeusoknak kellett tanulniuk, mégis pontosan idézte az Igét, és tudta, hogy mit írnak az írások. Hatalommal szölte az Igét. Így volt ez ekkor is, a Jézus bement a zsinagógába, és volt ott egy sorvadtt kezű ember.

MÁRK 3,1–6.

1. És ismét bement a zsinagógába, és volt ott egy sorvadtt kezű ember.

2. És lesik vala Őt, hogy meggyógyítja-é szombatnapon; hogy vádolhassák Őt.

Leselkedtek Jézusra. Mert azt tudták, hogy Jézus meg tudja gyógyítani, mert nagyon sok csodáját látták már, de vajon szombatnapon is megteszi-e? Méregették, és leselkedtek utána, és azért, mert volt egy gonosz szándék a szívükben, hogy utána vádolhassák Őt. Az van írva, hogy vádolhassák, vagyis gonosz szándékkal tekintettek a Jézusra, és leselkedtek utána. Na, vajon most mit tesz, méregették Őt. Szívükben nem volt ott az az indulat, amit tőlünk kér az Ige, hogy a Krisztusnak az indulata legyen bennetek. Mondhatjuk, hogy nem az volt.

3. Akkor monda a sorvadtt kezű embernek: Állj elő a középre.

Jézus látta a gondolataikat, és amikor bement a zsinagógába, akkor mondhatta volna azt is, hogy mivel így vélekednek a farizeusok, nem akarok már nagyobb bajba kerülni, és elvonszolta volna azt a sorvadtt kezűt a sarokba hátra, és ott meggyógyította volna, hogy senki ne vegye észre. Jézus ezt is megtehette volna, de ez nem Jézus lett volna. Jézus azt mondta, hogy állj a középre. Hadd lássa mindenki, amiket én cselekszem, mert azokat nem én cselekszem, az Atya cselekszi énbennem! Hadd lássák meg azt az élő mennyei Atyát, aki így szeret!

4. Azoknak pedig monda: szabad-é szombatnapon jót vagy rosszat tenni?

Életet menteni, vagy veszni hagyni? de azok hallgatnak vala.

Elkezdte őket a gondolataikban kérdezni. Szabad-e? Hogy vélekedtek erről? Mi a véleményetek? Miközben a sorvadtt kezű már ott állt közepén. Na, mondjátok meg nekem, hogy a ti törvényetek szerint szabad-e vagy sem? Azok hallgattak. Egy szót nem szólhattak neki. Isten jelenléte olyan hatalmas volt mindig Jézus körül, hogy nem mertek megszólalni. Jézus tudta a gondolataikat. Azok hallgattak.

5. Ő pedig elnézvén őket haraggal, bánkódván szívük keménysége miatt, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és meggyógyult a keze, és éppé lett, mint a másik.

Jézus végigmérte őket, és harag volt a szívében. Hogy gondolkodhattok így arról, aki nyomorult? Pont szombaton ne gyógyítaná meg, ha szombaton jött az Istenhez a templomba? Hogy az ember van a szombatért, azt tanította mindig. Az ember az fölött van. Ha szombaton van bajban, lássad, hogy akkor szombaton fogom meggyógyítani! Ez a bánkódván szó pontosan az a szó a görögben, mint a megszomorodni volt az előbb, az Efézus 4,30-ban. Vagyis Jézus bánkódott a szívében, szomorúság lett a szívében, hogy azok, akik Őt kellene, hogy hirdessék, és Istent kellene tanítaniuk, hogy milyen, hogy vélekedtek Őróla. Hogy leselkedtek rá, hogy na, majd most bajba kerül, mert most a szombatnapon fogja tenni. Mennyire távol álltak Isten ismeretétől! Jézus egy haragot érzett a szívében, egy harag ébredt a szívében, egy szent harag. Haragudni igenis lehet, amikor olyan dolgot látunk, amik nem az Istennek a dolgai szerint valók, de aztán hozzáteszi, hogy haragudjatok, de ne vétkezzetek, és a nap le ne menjen a ti haragotokon. El kell rendezni azt a szent haragot, ami esetleg a szívedben ébred. Teljesen elfogadható, hogy ilyet érzékelsz, ha haragra gerjedsz valamiért, szent haragra, ha valami olyat látsz, ami nem helyénvaló. De foglalkozni kell vele. A nap végére el kell rendezni a dolgot. Meg fogjuk nézni, miért. Bánkódott, haragra gerjedt Jézus. Ez Jézus. Utána cselekedett. A szívük keménysége miatt volt ez a harag Jézus szívében. Azt mondta az embernek, nyújtsd ki a kezedet. Ahogy Jézus ezt parancsolta, a sorvadt kezű kinyújtotta a kezét, és amíg ezt cselekedte, az éppé lett. Meggyógyult a keze, azt írja. Olyan éppé lett, mint a másik. Teljesen meggyógyult. A farizeusoknak meg az álla esett le. Azt hitték, Jézus nem fogja megtenni, ott a zsinagógában, a szent helyen. Ami az ő helyük, és meg van írva, hogy szombatnapon ne cselekedjünk ilyeneket meg olyanokat. Na, most ez a Jézus bajba került, rajta kapatott, gondolták. Ekkor még valami gonoszabbat tettek, mint előtte. Kimentek, nem bírták tovább nézni, hogy Jézus ezt megtette, és ez a sorvadt kezű ott örvendezett. Kimentek a farizeusok a templomból. Nagy-gonoszság volt belül bennük. Tudjátok mire vetemedtek?

MÁRK 3,1–6.

6. Akkor a farizeusok kimenvén, a Heródes pártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék Őt.

A római népnek a vezetőivel, akik zsidó népet elnyomták, velük összeszövetkeztek, és tanácsot tartottak ellene, a szent ellen, aki meggyógyította, aki az élő Isten Fia volt. Tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék. Életére törtek Jézusnak. Meg is akarták tenni. Az emberben levő gonoszság. Jézus ezt látta, és ez megszomorította Őt. A bennünk lévő lelkület meg tudja szomorítani az Urat. Hogy milyen lelkülettel jöttünk ma ide? Hogy mit gondolunk mi az Úr dolgairól? Hogyan vélekedünk arról? Milyen gondolatok forognak a fejünkben? Azt csak Ő látja. Hogy milyen lelkülettel jöttünk ma ide? Az Úr meg tud szomorodni rajta. Mint ahogy itt is így van írva. A Szent Szellem is, és az Úr Jézus is meg tud szomorodni. De mi nem akarunk úgy gondolkodni, vagy úgy élni, hogy ez a mi esetünkben megtörténhessen. Mi az öröme akarunk lenni az Úrnak, amikor megnyitja az egeket felettünk, és azt mondja, hogy ez az én szerelmetes fiam, akiben én gyönyörködöm. Mi ilyenek akarunk lenni! Ehhez meg kell ismerni még jobban Őt, mi az, ami a tetszésére van, és mi az, ami megszomorítja Őt? Mint ahogy az élettársadat is, vagy a férjedet, feleségedet meg kell ismerni. Évről-évre meg kell ismerni, mi az, ami az öröme van, és mi az, ami esetleg megszomorítja őt. Ezt állandóan keresni kell a szívünkben. Ez az a közösség, amiről beszél, hogy a Szent Szellem közössége. Csak olyan dolgokat fogok tenni – eltökéled magadban –, ami az Ő öröme van. S látod, mennyire nem a törvényből van, hogy mit tegyünk, és mit nem? Hanem ez a drága kincs, ami belül van, ez a közösség, hogy ez épülhessen. Hogy közelebb kerülhessen hozzád, hogy te közelebb kerülhess Őhöz. Hogy teljes igaz lehessen, hogy én Őbenne, és Ő énbennem. Ez

teljesen igaz legyen az utolsó gondolatainkra is. Csak olyanokat gondoljunk, amiket Ő gondolna. Csak olyanokat tegyünk, amiket Ő tenne, különben megszorodik. A Szent Szellem is, és az Úr Jézus is, mind a két drága igazságra találtunk verset. Erre fogunk vigyázni mostantól. A legdrágább kincsnek tekintjük Őt az életünkben. Sem a szavainkkal, sem a gondolatainkkal nem fogjuk megszorítani Őt.

Előbb látja azt az Úr, mint a cselekedeteinket. Mielőtt valamit teszel, előtte eltervezted a fejedben. Előtte elkezdted gondolkodni rajta, az Úr már akkor látja, hogy rossz irányba vagy, és megszorodik. Ezt, ha meghallod, előbbre vagy. Nagyon fontos az Ő közössége. Az Ő közössége az előremenetel. Nézzünk egy következő részt a Máté evangéliumából a szívnek a keménységéről, és hogy mennyire vigyáznunk kell, hogy kegyelemmel teljes dolgokat szóljunk, ami a másik épülésére van. Hányan szeretitek az Igét hallani? A Jézus nevében. Jézus az Ige, az, aki hozza nekünk a világosságot. Az Ige világossága. Drága Úr Jézusunkról olvasunk itt is. Dorgálás, Jézusnak a dorgálása.

MÁTÉ 11,16–19.

16. De kihez hasonlítam ezt a nemzetséget? Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és kiáltoznak az ő társaiknak,

Szinte látom magam előtt, hogy ott ücsörögnek, lóbálják a lábukat, és úgy kiabálnak, mondják ezt is, és azt is, ahogy a gyerekek szokták, hogy mindent a másik fejéhez vágják, és ráolvasnak. Miket mondtak, nézd meg!

17. És ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem táncoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sírtatok.

Jézus azt mondja, hogy a népnek úgy elkeményedett a szíve, úgy megköveredett a szíve, hogy se nevetni nem tudnak, se sírni nem tudnak velem. Elkérgesedett a szívük. Mondja az Ige, hogy a sírókkal együtt kell sírnunk, hogy együtt érzünk velük, hogy a nevetőkkel együtt kell örvendeznünk. A boldogokkal együtt örvendezni. Ha a másíknak öröme van, ne azt nézd, neked mikor lesz? Örülj vele! Ha megtanulsz vele örvendezni, te leszel a következő az áldásokban. Ez a nép – azt mondja Jézus– olyan, mint a csúfolódó gyerekek, egymásra mondogatják.

18. Mert eljött János, aki nem eszik, sem nem iszik, és azt mondják: Ördög van benne.

Nézzétek meg, mivel vádolták Jánost! Meg merték vádolni Istennek az első szent emberét, azt mondta Jézus, hogy ő a legnagyobb a próféták között. Mivel vádolták? Ördög van benne. Mert nem úgy élt, ahogy ők azt elvárták volna.

19. Eljött az embernek Fia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: Ímé, a nagyét-kű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja! És igazolták a bölcsesség az ő fiaitól.

Ezt Jézusra mondták. Iszonyat, hogy miket mertek mondani Istennek a felkentjére, a drága Jézusra! Ha valaki nem evett és nem ivott, mint János, az sem volt jó nekik. Ha valaki evett és ivott, leült a néppel, az sem volt jó nekik. Mondta Jézus, hogy nem lehet nektek jót tenni, nem lehet olyat tenni, amibe azt mondanátok, hogy ez a helyes. Mindenbe belekötök, mondta nekik. Ez se jó nektek, meg az se jó nektek. Így dorgálta őket itt. A nagyétkű és részeges ember. Ezt Jézusra mondják. A vámszedők és a bűnösök barátja. Így vádolták meg Jézust. Amit itt Jézus mond, hogy súlyos ítéletekkel illették azokat, akiket Isten a legnagyobbra

tartott a földön. De valószínű másokról is így beszéltek, mert ez az ítélet szelleme, ez a bíraskodás, ez a másiknak a megmérése, az én gonosz benső mértékrendszerem szerint. Ez a haszontalan beszéd, ez az ítélkezés, ez megkeserítette Jézus szívét. Ez megkeserítette a Szent Szellemet, és mondta, hogy keménynyakú nép ez, távol van tőlem. Csak a szájával közelget, a szíve nagyon távol van tőlem. Ezért mondta Jézus arra a farizeus rétegre, akiknek Isten ismeretét kellett volna szolgáltatniuk. Ma ez ne így legyen, imádkozom érte minden nap. Akik elől mennek, azok ismerjék az Urat, bármelyik felekezetből vannak. Isten ismeretére eljuthasson a nép általuk, a Jézus nevében. Nagyon fontos. Súlyos ítéletekkel illeték Jézust és Jánost. Gondolom, hogy másokat is, mert ez a mentalitás bennük volt. Mit mond erről Jézus? Jézusnak a szavai nagyon élesek, amikor erre kerül a sor.

MÁTÉ 7,1–3.

1. Ne ítéljetelek, hogy ne ítéltessetek.

Ne mondj ilyen ítéleteket a másokra, hogy a bűnösök barátja, meg ördög van benne, meg az se jó, ha eszik, az se jó, ha nem eszik. Akkor mi a jó neked? Ez a kötözködés szelleme. Azt mondja Jézus, hogy ne ítéljetelek, hogy ne ítéltessetek. Ez egy nagyon fontos Ige. Abban a pillanatban, ha megítéled a másikat, attól a pillanattól fogva, míg meg nem térsz őszintén, addig nagyító alatt fogják vizsgálni azt, hogy te ugyanazt tetted-e? Mert magadat tetted egy ítélet alá azzal, hogy a másikat meg merted ítélni. Mert Jézus így folytatja:

2. Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek.

Ezek gonosz ítéletek voltak, amit Jézusra mondtak. Nagyon gonosz szívből származtak, nem látták, hogy Ő Istennek az akaratát hordozni jött a földre. Amilyen ítélettel ítéltek, ugyanolyan ítélettel fognak megítélni titeket. Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek majd néktek. Jézus még egy gondolatot idefűz.

3. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre?

Hú, ott van valami dolog! Megpróbálsz kivenni. Jézus azt mondja: állj, állj, állj! Mielőtt ezt tennéd, a gerendát a magad szeméből elfelejtetted kivenni. Gerendát, ami a te szemedben van, azt észre se veszed? – mondja Jézus. Ez egy feddőző beszéd. Ha azt mondanánk, hogy á, minket ez a dolog nem illet, mi nem szoktunk ítélkezni, mi nem szoktuk megítélni a másikat! Ha körbekérdeznék benneteket, szinte mindannyian azt mondanátok, hogy abszolút nem szoktam ilyet tenni! Ha így lenne, akkor Jézusnak erről nem kellett volna tanítani. Ebbe gyakrabban beleesünk, mint gondolnánk. Amikor félrevonogatnak minket, és elkezdnek mondani a másiról valamit, amit nem is tudom, miért mondanak nekünk, mi közöm nekem ehhez igazán? Elkezdik mondani, hogy mit tett a másik, és hogy tett, te meg mit hallottál róla, és elkezdik mondani, hogy ő ezt hogyan gondolja, hogy ítéli ezt meg, és megpróbál téged belevonni, hogy te is így mondj egy ítéletet.

Nagyon-nagyon fontos, hogy tudd, hogy az ördög vonszolgat egy csapdába ilyenkor. Tartsd magad minél távolabb tőle! Meg fogjuk nézni, hogy miért. Nagyon trükkös az ördög, és téged akar bajba vinni vele. Egy ítélet alá akar téged vinni, hogy kivigyen a kegyelem alól. Egy ítéletet akar rád tenni. Abban a pillanatban meg tudja tenni, ha te megítélted azt a helyzetet. Pedig semmi közöd nem lett volna hozzá, távoli dolog is lehet. Persze lehetnek közelebbi helyzetek is. De gyakoribb az, hogy az ördög olyan csapdába vonszol bele minket, amibe nem is kellett volna beleütnünk az orrunkat. Olvassuk tovább ezt! Ez a szálka – gerenda, hogy

a szálkát azonnal észrevesszük a másik szemében. Hú, látod te is ott azt a kicsi szálkát? Azt, azt! – és elkezdünk róla beszélni. Közben Jézus mondja: állj, állj! Figyelj, a te szemedben lévő gerendával mi van? Először azt szedd ki! Először azt vedd ki, avval foglalkozzunk előbb! Neked is az lesz a jobb, és mindenkinek. Azt a gerendát vegyük ki onnan! Ezt, hogy ne ítéljünk és akkor nem ítéltetünk, ez a leghasznosabb cselekedet, amit valaha meg tudunk tenni a saját javunkra. Azt hisszük, hogy ártalmatlanul tudjuk ezt tenni, pedig nagy bajba sodor minket. Nagy bajba sodor minket. Az Ésaíasban nézzük meg, hogy miért olyan veszélyes ez, amikor valamit így megítélünk. Azzal a mértékkel, amivel gondoljuk, hogy jó, amivel megítélünk. Azért, mert képtelenek vagyunk jó ítéletet hozni, mondja ezt az Írás, és ez így is van. Mi az, ami minket távol fog tartani attól, vagy segítségünkre van abban, hogy távol maradjunk attól, hogy megítéljük a másikat, és azt a szálkát jól kibeszéljük? Vagy kötekedjünk, vagy terjesszük róla. Mi az, ami távol fog minket tartani, ami segítségünkre lesz?

ÉSAIÁS 11,3–4.

3. És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik:

Ekkor lesz meg az, hogy nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik. Ha eljutunk oda, hogy tudunk gyönyörködni abban, hogy féljük az Urat, ha tényleg úgy féljük az Urat, hogy ez lesz az első gyönyörűségünk, akkor senki nem tud minket rávenni arra, hogy a szemünk szerint, amit látunk, azt megítéljük, vagy a fülünk hallása szerint, amit hallunk, arról ítéletet hozzunk, mert lehet, hogy nem is úgy volt. Nagyon veszélyes terület, mert te nem látod a teljes képet, amit most éppen készülsz megítélni. Azt csak Isten látja. Így folytatja:

4. Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai leheletével megöli a gonoszt.

Ez Isten ítéletének a szelleme. Ő igazsággal látja ezt, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett, és Ő fogja ezt az ítéletet hozni. Aki egyedül igazságban tud ítélni, az az Úr maga. Az a gyöngének mindig igazságot fog adni. Nem elnyomni fogja, és nem eltaposni fogja, és nem kárhóztatni fogja azt. Ő látja egyedül ezt az igazságot, hogy az hogy van? Az szerint, ahogy azt meg lehet majd ítélni rendesen. Részletekbe nem látunk bele, csak maga az Úr. Ezért mondja Jézus, hogy ne ítéljetelek. Őva int minket, hogy ne ítéljetelek semmit az ideje előtt! Fogjuk olvasni a verset, eljutunk oda ma.

Az egyetlen, aki pontos ítéletet hozhat, az maga az Úr! Amíg nem Tőle veszel valamit, hogy foglalkozz egy helyzettel, addig maradj távol az ítélkezéstől! Maradj távol!

ÉSAIÁS 28,5–6.

5. Ama napon a Seregek Ura lesz ékes koronája és dicsőséges koszorúja népe maradékának;

Maga az Úr fogja megkoronázni az Ő népét a megigazultság koronájával, Ő szerezte ezt nekünk, ezt mondja itt az Írás: maga az Úr lesz ékes koronája, dicsőséges koszorúja a népének.

6. És ítéletnek szelleme annak, aki az ítélőszékben ül, és erősség azoknak, akik az ellenséget kapujáig űzik

Aki az ítéletet hozhatja a másokra és kimondhatja a kárhozzátást, hogy ne ítéld a másikat és ne kárhozztasd – ugye az Ige felhívja a figyelmedet, ezt ne tegyed! – Ő tudja egyedül megtenni, mert Ő ül az ítélőszékben, és az ítéletnek szelleme van felette. Kikről beszél az Írás? Azt mondja az Írás a Jánosban, hogy az ítéletet az Atya teljesen a Fiúnak adta. Azt is mondja, hogy az ítéletnek szelleme van felette, az pedig a Szent Szellem. Jézus semmit nem tesz a Szent Szellem nélkül. Láttuk az Apostolok cselekedeteiben, hogy a parancsolatokat is a tanítványoknak a Szent Szellem által adta, miután megdicsőült. A megdicsőült testében a parancsolatokat a Szent Szellem által adta. Vagyis láthatjuk, hogy az ítéletet is így fogja hozni. Ítéletnek szelleme annak, aki az ítélőszékben ül – róluk, kettejükről van itt szó, a Szent Szellemről és az Úr Jézus Krisztusról. Ők azok, akik az ítéletet végre fogják hajtani. Minden egyes esetben, élőknek és holtaknak Ő az ítélő bírása. Ezért mondja, hogy ti ne ítélezzetek, mert az ítéletnek szelleme nem fölötted van, vagyis te nem láthatod úgy, ahogy majd az Úr Jézus azon a napon, amikor az ítéletet hozza, és nem te ülsz az ítélőszékben. Ezért hívja fel Jézus a figyelmünket, hogy ne ítélezzetek.

Mondd hangosan: Ne ítélezzetek! Jézus a javunkra mondja ezt, azért mondja, hogy ne ítéltessetek, mert nem szívesen isszuk meg azt a poharat, ami utána jön. A javunkra mondja ezt Jézus.

Vagyis a tanulság eddig: hogyha gyönyörködünk az Úrnak a félelmében, akkor nem fogunk ítélni a fülünk hallása szerint, hogy mit hallottunk, és mondjuk és mondjuk, és megint ítéleteket hozunk. Nem, nem fogunk ilyet tenni, ha gyönyörködünk az Úr félelmében. Nem a szemeink látása szerint. Amit láttál, az csak a külső része a dolognak. Mi van belül, azt csak az Úr látja. Azt mondja, hogy ne ítélezzetek! Ez nagyon fontos az Úr Igéje szerint. A János 7-ben azt mondja az Úr Jézus, hogy ne ítélezzetek a látszat szerint, hanem igaz ítélettel ítélezzetek! Újra felhívja a figyelmünket, hogy ne hozzunk ítéletet a látszat szerint.

JÁNOS 7,24.

24. Ne ítélezzetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítélezzetek!

Ugye olvastuk az Ésaíasban, hogy a szemeinek látása és a füleinek hallása szerint ítélt, hogyha nincs benne az Isten félelme. Ha nem az Isten félelme a kincse, akkor ezeket meg fogja tenni, és nagy bajokba fog kerülni. Jézus felhívja a figyelmet: ne ítélezzetek a látszat szerint! Amilyen ítéletet ti tudnátok hozni a másokról – nézd meg miket mondtak Jézusról! –, az nem az igaz ítélet, azt mondja Jézus, mert nem vagytok képesek az igaz ítélettel ítélni! Az igaz ítélettel ítélezzetek! Az igaz ítélet pedig hogy szól? Ezt elolvasom, mert már az Ószövetségben is meg van írva, a Zsoltároknak, az egyik kedvenc helyem. Hogy történt ez, hogy minket Isten igaznak ítélt? Hogy történhetett az, hogy mindannak ellenére, amiket mi cselekszünk, mondunk, gondolunk, Isten mégis azt mondja, hogy igaz vagy? Hogy történhetett ez? A zsoltáros is megírja már ezt a csoda megváltást.

ZSOLTÁROK 85,10–11.

10. Irgalmasság és igazság összetalálkoznak, megigazulás és békesség megcsókolják egymást

Vagyis az, hogy te igaz vagy, az úgy történt, hogy Isten irgalmasságot gyakorolt feletted. Így van neked békességed. Isten irgalmassága az Ő igazságtétele, hogy a bűnt nem söpörte a szőnyeg alá, hanem rátette az egyszülött Fiúra. Őt megigazította, feltámasztotta a halálból, és vele együtt te is feltámadtál – ez a megigazultságnak és békességnek a csókja. Az Úr szerelme végezte el.

11. Igazság sarjad a földből, és megigazulás tekint alá az égből.

Ki ez a megigazulás? A drága Úr Jézus Krisztusunk, aki a feltámadásával új teremtként, első zsengeként előjött. Isten megigazította Őt, minden bűnünket Őreá helyezte. Előhozta a halálból, kárhóztatva a bűnt, beteljesítve a bűnnek a büntetését, előhozta Őt, és ez a megigazulás alá tekint az égből. Ő a trónjáról tekint alá, és mi történik? A földből pedig igazság sarjad. Az igazság plántái kezdenek növekedni a földből, ezek mi vagyunk, az igazság plántái, ahogy elplántál minket az Úr az Ő megigazultságával. A romolhatatlan magokból ezek a plánták elkezdenek növekedni, a megigazultság fönről tekint alá, a földből pedig elősarjad az igazság.

Ebben a két versben benne van az egész munkája Istennek, és az, hogy te az Ő szemében igaz plánta vagy, mert az irgalmasság és az igazság elvégezte. Ez Isten irgalmassága. Vagyis a te ítéleted hogy szólhatna a másokról? Ő a megigazultság plántája Isten szemében. Igazság sarjad a földből, megigazulás tekint alá az égből, ki meri vádolni akkor Istennek a választottjait? A te részed nagyon fontos, hogy te így szólj, ilyen ítélettel, ahogy azt az Úr látja. Ne ítéljetek a látszat szerint – mondja Jézus. Miért ilyen fontos ez? Saját érdekedben mondja ezt Jézus, hogy bajba ne kerülj. Amit Ő igaznak kijelentett, azt nem lehet kárhóztatni. Nagyon fontos! Az 1Korinthus 4,5-ben azt mondja az Ige, hogy idő előtt semmit se ítéljetek! Elolvassuk ezt a részt, mert ebbe a hibába is beleesünk, hogy mielőtt még látnánk a teljes képet, hogy hogyan alakul ez a dolog majd, meg az Úrnak milyen terve van esetleg azzal a helyzettel, már ítéleteket mondunk ki rá, elvetjük, eldobjuk az egészet, hogy nem jó. Azt mondja az Úr, hogy ne tegyünk ilyet!

1KORINTHUS 4,5.

5. Azért idő előtt semmit se ítéljetek, míg el nem jön az Úr, aki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjelenti a szíveknek tanácsait; és akkor mindenkinek az Istentől léssen a dicsérete

Mondd, hogy semmit se ítéljetek! A semmit jegyezd meg! Semmit! Ha valaki hoz neked egy helyzetet, hogy mit szólni hozzá, mondd, hogy idő előtt nem ítélem meg! Nem fogok belemenni ebbe a csapdába, idő előtt nem ítélem meg, mert így van megírva. Akkor nem tudja kilopni szót a szádból az ördög, amivel dolgozhat.

Nézd meg, mit tesz majd az Úr, amikor jön az ítélet! Ő ül a trónján, az ítélet szelleme fölötté, akkor történik majd ez. A sötétségnek titkait mi nem látjuk át, hogy adott helyzetben a sötétség ereje hogy tudott megnyilvánulni, mi az illető része és mi a sötétség birodalma. Nem látjuk, azt az Úr maga fogja előhozni. Az illető a legjobb jó szándékkal is állhatott abban a helyzetben mindvégig, és lett belőle valami nagy kalamajka. Ezt csak az Úr látja. Szokták mondani, hogy a pokol kapuja is jó szándékkal van kikövezve. Ez egy nagyon bölcs népi mondás. Lehet, hogy a legjobb jó szándék volt az illetőben, de ostoba döntéseket hozott például. Nem volt benne gonosz szándék vagy rosszindulat, nem tervezte el előre, hogy az ilyen vagy olyan legyen, mégis történnek dolgok, amiket nekünk nem szabad megítélni az Ige szerint! Az Úr fogja megjelenteni a szíveknek tanácsait, hogy azt a dolgot Ő miért tette. Azt te nem látod, te csak azt látod, hogy megtette, s azonnal kész vagy ítéletet mondani: hogy tehetett ilyet a másik, és mondod és mondod, ám ezzel bajba kevered saját magadat. Felhívja a figyelmet rá az Ige: *Idő előtt semmit se ítéljetek!*

Ezeket mi nem látjuk, ezért mondja Jézus, hogy ne ítéljetek, mert ítélet alá kerültök velem! Mert azzal az ítélettel, amivel ti ítélték, azzal fogtok megítéltetni, pontosan olyan mértékkel. Nagyon veszélyes mértékek alá helyezük ilyenkor magunkat, az Ítélnőnek a kezébe kerültünk,

kijöttünk a kegyelem alól. A kegyelem alatt nem ér minket ítélet, de ha elkezdjük a másikat megítélni, akkor a kegyelem szelleme alól kikerülve az ítélet szelleme fog minket érinteni! Nem jó helyen vagyunk, és megszorodik a Szent Szellem, mert olyat szoltunk – ezzel kezdtük ugye?

Az a beszéd, amit te mondtál a másik ítéletére, az nem építésére volt a másiknak. Építésére volt? Nem! Megszorodott a Szent Szellem. Ha ott egy verssel előbb olvasod, azt fogod olvasni az Efézusban, hogy az ördögnek pedig ne adjatok helyet, és utána mondja, hogy semmi romlott beszéd a szátokból ki ne származzon! Következő mondatban mondja, hogy a Szellemet meg ne szomorítsátok. Ez a három teljesen összefügg. Az ördögnek helyet adsz a romlott beszédekkel, a kárhozzátással, a kegyelem szelleme alól kijöttél olyan mértékkel, ahogy ítéltél és a Szellem megszorodott. Ott nem tud tenni a Szellem, ha az ítélet szelleme alá helyezted saját magadat, mert te ítéltél a másik felett, míg nem láttad a szívek szándékait. Nagyon veszélyes terület. A szentek nem látják ezt, úgy veszem észre, behúzza őket az ördög ebbe a csöbe lépten-nyomon. Ezt jobban kell látnunk! Jobban kell tudatosítani magunkban, hogy ezt tesszük, és veszélyes, ha így teszünk. Az Úr maga fogja ítélni az élőket és holtakat. Nincs közünk az ítélőszékhez vagy az ítélet szelleméhez, mert abban nem kaptunk részt. A hatalomban kaptunk részt, a hatalom trónján ülünk, királyokként és papokként uralkodunk az életben. Az életben, a saját dolgaink fölött uralkodunk, nem a másik ítéletét kell elvégeznünk. Fontos!

RÓMA 2,1.

1. Annakokáért menthetetlen vagy, oh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben mást megítélsz, önmagadat kárhozzátod; mivel ugyanazokat teszed te, aki ítélsz

Ennél keményebben már nem lehet mondani, az Úr maga mondja, hogy menthetetlen vagy, mikor? Lehetsz a királyok koronás királya is, menthetetlen vagy, ha ítélsz. Nagyon kemény dolog ez. Azt mondja az Ige, hogy menthetlenné váltál. Az Úr nem tud megmenteni?

Nem, ha ítéltél, olyan mértékkel, amivel nem kellett volna, akkor menthetetlen lettél az Ő szemszögéből. Borzasztó, mit teszünk anélkül, hogy tudnánk, mit ártunk magunknak, amikor csak dobáljuk ezeket az ítéleteket a másokra. A Szentírás írja a szenteknek, hogy bárki légy, lehetsz a koronás szent János is, mindegy ki vagy, bárki légy, aki ítélsz, mert amiben mást megítélsz, vedd tudomásul, önmagadat kárhozzátod! – így írja. Akarod magadat kárhozzátani, miután a kegyelem alá kerültél? Akkor ne ítélezzél! Legyünk egy olyan gyülekezet, aki nem méregeti a másikat, hogy mit tett, olyan ítéletekkel, ami nem igaz ítélet. A gondolatainkban se tegyük ezt, mert néha a gondolataink hangosabbak, mint a szavaink, már üvöltünk, mit gondolunk a másokról. Hangosabbak a gondolataink, rossz atmoszférát viszünk a fejünk körül. Ezek a gondolatok nem tetszenek az Úrnak, és ráadásul önmagunkat kárhozzát alá tettük. Ki akarsz tolni magaddal? Ítélezzél! Tedd magad kárhozzát alá annak ellenére, hogy Jézus megváltott, Jézus teljes megváltása a tied lett, ennek ellenére kárhozzátathatod saját magadat így! Megjegyeztük, hogy ezt nem tesszük, mert nem akarunk menthetetlenek lenni! Kegyelem alatt akarunk lenni, ugye? Ott a jó. Az Úr megfizette érte az árat. Ott akarunk lenni a kegyelem alatt. Teljes ár ki van érte fizetve, miért ne élveznénk ezt a gyönyörű közösséget az Úrral? Miért ne?

RÓMA 14,4.

4. Te kicsoda vagy, hogy kárhozzátod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon

Ez megint egy fejmosás. Ezt kérdezi az Úr tőled, Ő ül az ítélőszékben, hogy mered megtenni te? – azt kérdezi az Úr. Itt sokkal keményebben szól. Kicsoda vagy te, honnan veszed magadnak a bátorságot, hogy azt a másikat így vagy úgy megítéld, és miket mondasz róla? Kérdezi az Ige, hogy kicsoda vagy, hogy veszed ehhez a bátorságot? Aki megváltott, az Úr Jézus Krisztus, Őneki áll vagy bukik, az Ő vére folyt ki érte, Ő halt meg érte, Ő igazította meg, te hogy mered kárhóztatni? De meg fog állni, hála Istennek, hozzá teszi az Írás, vagyis nincs reménytelen helyzet. Az Úr fogja fölkarolni. Te kárhóztattad, te szidalmaztad, te kidobtad, te leírtad, de az Úr által képes lesz, hogy megálljon. Ez van megírva. Áldott legyen az Ő szent neve! A más szolgájával nem tehetjük meg, nem nekünk szolgál, nem mi vettük fel a szőlőkertbe, hogy munkálkodjon. Az Úrtól lesz a fizetsége is, az Úr által lesz képes, hogy megálljon, az Úr vére van fölötte. Ne kárhóztasd a másikat! Áldott legyen a szent neve az Úrnak!

Ezek mind az ítélkezésről szóló versek, és ha összeáll a kép, akkor nagyon hálásak leszünk, mert megértettük, előbbre leszünk. Akarsz-e egészségesebb lenni? Akarod-e, hogy kevesebb tünettől kelljen küszködnöd? Ne kárhóztasd magad így!

JAKAB 4,12.

12. Egy a törvényhozó, aki hatalmas megtartani és elveszíteni. Kicsoda vagy te, hogy kárhóztatod a másikat?

Ugyanaz a gondolat köszön vissza, most nem a Róma levélben, hanem a Jakabban, Pál is leírja, Jakab apostol is leírja. Honnan veszed azt a merszet, hogy ítéletet mondj a másokra, akármit tett? A látás szerint ítélsz, a füled hallása szerint ítélsz, holott a teljes ítélet az Úrnál van. Ő a maga idejében meghozza az igazságos ítéletet, ebben biztos lehetsz. Nem kell aggodalmaskodnod miatta, hogy majd te igazságot tegyél! Ki hívott el téged arra, hogy te szolgáltass igazságot? Senki.

Így fogunk tovább menni az 1Korinthus 11-re, ahol egy nagyon fontos gondolat jön. Pálnak foglalkoznia kellett egy gyülekezeti esettel. Olyan dolog történt meg gyülekezeten belül, ami még a világban sem lenne szabad, hogy megtörténjen, vagyis nem dicsekedésre méltó volt, amit tettek, és Pálnak igencsak foglalkoznia kellett vele. Pál megint ők és mondja, hogy mit tegyenek. Ezek után ezt írja:

1KORINTHUS 11,31.

31. Pedig ha mi megítélnénk magunkat, nem ítéltetnénk meg.

Vagyis az első tanulság, hogy mást ne ítéld! A második tanulság, hogy magadat viszont ítéld meg jó alaposan, azt a gerendát, azzal foglalkozzál. Mert, ha magunkat így nem ítéljük meg, ahogy kell az Ige szerint... A múltkor elmondtam: Isten szemében megigazult vagy. Ha a te szíved kárhóztat téged valamiért, azonnal menj ahhoz az egyhez, akinek a vére téged megigazított és tedd rendbe a szíved vádolásait! Ha kell, valld meg a bűneidet, ismerd el a bűneidet, és kérd rá a bűnbocsánatot, hogy a szívedben ne legyen vádolás! Mert ha a te szíved vádol téged, akkor a te szíved és a Szent Szellem között nem lesz olyan összhang és rezonancia, hogy meghalld jól, amit Ő mond. Akkor felejtse el, hogy Ő elvezet minden igazságra! Ő vezetne, csak te nem fogod hallani úgy, ahogy kellene. Vagyis az első tanulság, hogy mást ne ítéld, a második, hogy magadat ítéld meg, mert ha magadat nem ítéled meg, akkor az Úr megítél téged!

Itt van leírva, hogy ezért alusznak el sokan idő előtt. Ez az egyetlen hely, ahol le van írva az idő előtti elalvás. 120 évig élhet, vagy amíg meg nem elégszik az illető, ha ezt megcselekszi. Magunkat helyezük kárhózat alá, amikor a másikat nagy okos fejjel megítélgetjük. Ne

tegyük ezt! Gyülekezet, ébredjete föl, az ördög kelepcéjébe estek így! Magadat íteld meg, de ne kárhoztasd, tehát ez a második gondolat. Ne íteld a másikat, magadat íteld meg, de ne kárhoztasd! Ítéld meg magad: Ezt nem kellett volna, Uram, ezt nem így kellett volna, teljesen tisztán látom, hogy nem így kellett volna. Most kérlek, bocsáss meg ezért! Tudom, hogy a kereszten ezt is elviselted, a szent vér kifolyt ezért, és kérlek, tisztíts meg! Ezt én most elfogadom hitben, mert a világ minden bűnéért engesztelő áldozat voltál, akkor most én erre elfogadom a bűnöknek a bocsánatát. Mostantól megigazult vagyok és a szívem nem vádol engem többé. Most tudsz tovább menni Vele úgy, hogy a szíved nem vádol, és meghallod, amit mond. Mert akkor nem ítéltetünk meg, itt le van írva. Ha magunkat megítéljük, akkor nem ítéltetünk meg. Ha ezt nem tesszük, akkor az ellenségnek hozzáférést adunk az életünkre. Ha nem úgy cselekszünk, ahogy meg van írva, egy hozzáférést adunk, pedig nem kellene, ő leselkedik, mint ordító oroszán körbejár, kit nyeljen el. Hogy válogat közöttünk? Ha tehetné, mindnyájunkat egy szempillantásban elvinne innen, de nem teheti, nincs hozzáférése az életünkhöz addig, amíg nem adunk neki. Ő a kárhoztatás szelleme. Ha te a másikat megítéled, azzal a mértékkel jár neked is egy ítélet, vagyis az ő kezébe kerültél azzal a mértékkel. Magadat szolgáltatad ki neki. A Szellem megszorodott, de nem tud mit tenni! Amíg vissza nem jössz a kegyelem alá, amíg meg nem térsz abból és újra nem a kegyelem szavait szólod, addig nem tud kegyelmet szolgáltatni az életed felett, ahogy szeretné. Nagyon fontos dolog, hogy ezt lássuk, a mi saját érdekünkben! Ezért mondja az Efézus, hogy ne adjatok helyet az ördögnek. Ez azt mutatja, hogy képesek vagyunk helyet adni neki, ha akarunk. Az egyik nagyon fontos hely, amikor elkezdünk ítélni, odaadjuk magunkat az ördögnek, ítéletre. Nagyító alá vesz minket, megnézi, hogy hát te is ezt tetted, és te is azt mondtad, és neked sem ezt kellett volna tenned akkor – és máris nem vagy a kegyelem szelleme alatt, mert a kárhoztatást választottad, hogy a másikat megítélted.

Ebben szorongatott a Szellem, hogy ezt elmondjam, muszáj volt erről ma beszélni, mert ebben világosságot kell kapnunk a saját érdekünkben, hogy ezt ne tegyünk, ha csak nem akarunk magunknak ártani. Saját érdekedben mondja Jézus azt, hogy ne ítéljete, hogy ne ítéltessete. Megmagyarázza, hogy miért ne tedd. Azért, hogy az ne forduljon vissza rád. Jézus ezt nem azért mondja, hogy kevesebb öröme legyen, hanem a saját érdekedben mondja, hogy neked jobb legyen, hogy mindabban tudjál élni, amit szerzett neked. Azért mondja. Mert Ő egy jó Isten és mindent megszerzett nekünk

2KORINTHUS 2,7. 10–11.

7. Annyira, hogy éppen ellenkezőleg: ti inkább bocsássatok meg neki és vigasztaljátok, hogy valamiképpen a felettébb való bánat meg ne eméssze az ilyet.

Itt van az a helyzet, hogy Pál visszatér arra, amivel az 1 Korinthusi levélben foglalkozott. Egy dolog, amit az atyafiak megcselekedtek, és nem lett volna szabad. A második levélnek az elején visszatér rá, mert valami nyomja a szívét. Képzeld ezt el, az első részben azt mondta, hogy ne vállaljatok vele semmi közösséget, vagyis kiközösítették, kirekesztették, elkülönültek tőle, hogy amíg magát meg nem igazítja abból, addig ne vállaljatok vele semmi közösséget. De jön egy második levél, ugyancsak a korinthusiaknak, ugyanazoknak, és Pál azt írja, hogy a helyzet megváltozott. Az illető megigazította magát, és ti is kell, hogy váltsatok most. Azt mondja Pál, hogy tessék megbocsátani, nem lehet tovább menni e nélkül! Bocsássatok meg és vigasztaljátok! Látod Isten szívét ebben? Ő a vigasztalások Istene. Vigasztaljátok őt! Az ördög áldozata lett, hogy azt tette, de most vigasztalás jár neki és megbocsátás jár neki. Kiközösítették, és rájött arra, hogy Isten szeretete nélkül maradt, gyülekezet nélkül maradt,

kiközösítették. De azt mondta Pál, hogy fogadjátok vissza és vigasztaljátok, bocsássatok meg neki és vegyétek magatokhoz! A vigasztalás szellemével vigasztaljátok őt! Ez le van írva. Ez köteles részünk akkor? Ha magunknak jól akarunk, ha az áldásokban akarunk járni, akkor igen. Tehetünk másképp is, mindent szabad nekünk, csak nem minden használ. Ámen.

Szomorkodott a szívében olyannyira, hogy már emésztette a bánat, és lehet, hogy még az életét is el akarta dobni. Nem tudjuk a részleteket, de a bánat emésztette, le van írva, vigasztaljátok – mondja Pál.

2KORINTHUS 2,7. 10–11.

10. Akinek pedig megbocsátotok valamit, én is; mert ha én is megbocsátotam valamit, ha valakinek megbocsátottam, tiérettetek cselekedtem Krisztus színe előtt;

Azt mondja Pál, ha ti megbocsátotok valamit, én is azonnal megteszem. Rajtatok áll, ahogy ti tesztek, úgy teszek én is, szeretnék együtt veletek megbocsátani

11. Hogy meg ne csaljon minket a sátán; mert jól ismerjük az ő szándékait

Vagyis, ha ez a megbocsájtás nincs ott, hanem továbbra is ott van a kárhoztatás, mi lesz a következő lépés? Átkerülsz az ellenség földjére, és a sátán meg fog csalni valahol. Ha nem engedted azt el, ha továbbra is neheztelsz, ha továbbra is sorolgotod, hogy mit tett, ha továbbra is csak szidalmazod őt és megméred, bírálod és kárhoztatod, csak csapkodod azzal, hogy mit tett, és állandóan a fejéhez vágod, mit fogsz vele elérni? Átkerülsz a kárhoztatás szelleme alá te magad is. Látjátok, milyen trükkös az ördög? Helyet kap magának ezáltal, hogy te ezt teszed, és te magadat adtad oda erre. Ha nem figyelsz, akkor megcsal a sátán. Belekerülsz a kelepcejébe, míg amit mondasz, az teljesen igaz, mert azt nem lett volna szabad megtegye a másik, hogy tehetette, mit gondol magáról. Nagyon magas lovon ülsz, és miközben megméred őt, belekeveredtél egy kelepcebe. Figyeljetek erre a saját érdeketekben! Akkor vagy biztos talajon, ha pontosan tudod, hogy ő hogy dolgozik, hogy cselekszik, és ismered a szándékait, és nem adod magadat ki az ő szándékainak. Nem az Úr fog odaadni, te magadat fogod odacsapni. Mondjuk: Velünk ez nem történhet meg, mert mi a kegyelem szelleme alatt maradunk. Ámen.

Egy a törvényhozó, aki egyedül hatalmas megtartani és elveszíteni – az nem te vagy –, ezt írja a Jakab 4,12. Egyedül hatalmas arra, hogy megtartson vagy elveszítsen, de Ő megtartani akar minket, a szent vére folyt értünk. Kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat? Itt is ezt kérdezi, ez a Jakab 4,12. A Jakab 2,13-ban mondja „*mert az ítélet irgalmatlan az iránt*”, figyelj nagyon, ez egy alapelv a királyságban!

JAKAB 2,13.

13. Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot, viszont diadalmaskodik az irgalmasság az ítéleten.

Ez az irgalmasság megölelte a megigazultságot, ez egy nagyon alap Ige, ugyanis Isten azt akarja, hogy te is irgalmas legyél minden helyzetben a másikhöz, az irgalmasságot gyakorold. Ne vesd ki a másikat, akit Isten befogadott! Az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot, de mi nem ilyenek vagyunk. Ítéletet kellett volna kapnod, de Isten irgalmassággal dicsekszik feletted, mert megirgalmazott, megkegyelmezett feletted, te elfogadtad és megigazult vagy. Dicsekszik. Ítéletet kellett volna, hogy kapjál, mert hogy rosszat cselekedtél! Ebben biztos lehetsz te is, én is, mindannyian a pokolban kellett volna, hogy

elkárhozzunk. Ha egyetlenegy kicsi bűnt követél el egész életedben, vagy akárhányat, mindegy, bűn alatt születünk. Ez az irgalmasság az, ami dicsekszik az ítéleten. Isten irgalmassága dicsekszik. Látod, ő elfogadta a kegyelmemet, ő megtért és elfogadta, ebben él és dicsekszik. Istennek ez az irgalmassága ujjong feletted, hogy elfogadta azt. Ez az Ő szeme, ez az Ő látása, Ő így látja ezt.

Egy utolsó példa arra, hogy hogyan működik ez a királyságban, Jézusnak tanpéldája, és innentől kezdve egész másképp fogjuk mérni az ítéleteinket. Én biztos vagyok ebben a Jézus Krisztus szent nevében, és bocsánatot fogunk kérni az összes gerendáért, amit elkövettünk az életben. Ez lesz a záró imánk. Meg kell igazítani magunkat ebből, hogy visszakerüljünk a kegyelem alá, mert különben kint vagyunk a pusztító földjén és a kénye kedve szerint bánik velünk. A drága Úr Jézus Krisztus kegyelmezzen nekünk, hogy ezt pontosan lássuk, és ne kerüljünk bele az ellenség kelepcéjébe. Az ördög trükkös, és te úgy gondolod, hogy te nem is tettél semmi rosszat, csak éppen elkövetted azt, amire Jézus felhívta a figyelmedet, hogy ezt ne tedd, ezt ne tedd. Mi pedig figyelünk erre. Ez nem jelenti azt, hogy a szülő nem ítélheti meg a gyereket és nem fegyelmezhetné, szó nincs erről, meg kell tennie, de utána a kiengesztelődésnek is el kell jönnie. Évek múlva nem lehet a szemére hányni, hogy mit tett és mit nem tett, kárhozzatni azt a gyereket, mert elvész az a gyermek úgy, és te is. Vissza kell menni a kegyelem alá, a Jézus nevében.

MÁTÉ 18,23–35.

23. Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgálóival.

24. Mikor pedig számot kezdte vetni, hozának eléje egyet, aki tízezer talentummal volt adós.

Azután van ez a példázat, hogy Péter megkérdezi Jézust, hogy hányszor kell megbocsátanom, ha valaki valamit tesz ellenem? Kérdezte Péter, hogy hétszer? Mondta neki Jézus: Péter, a hét az még semmi, hetvenszer hétszer is meg kell bocsájtanod, ha ugyanazt teszi ellened, naponta. Ez jó kis edzés, hetvenszer hétszer naponta, a végén már észre sem veszed, hogy tesznek valamit ellened. Megkeményedtél, megerősödtél, már rögtön mondd, tudod, ezt fogja tenni, mert ismered. Megbocsátottam, és akkor a labda már nem nálad van, szabad vagy a kárhozzatástól, és az Úr megadja ezt az erőt. Ismered a másik reakcióit, ne menj be abba az utcába! Mondd: én már előre megbocsátottam neked, ha most ez jönne, menj tovább és akkor már szabad vagy erre, mondja Jézus, hogy az én Igém szabadabbá tesz. Ennél a szabadságnál nincs csodálatosabb.

Ez a tízezer talentum, az egy kisebb vagyonka, ez egy jó kis vagyonka volt abban az időben.

Abban az időben az volt a szokás, hogy mindenét eladták, családját, gyerekeit, stb., amiye csak volt, hogy valahogy fizessenek.

25. Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amiye volt, és fizessenek.

26. Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

A szolga könyörgött, sírt, hogy ne történjen meg, hogy elveszik a családját és mindent.

27. Az úr pedig megszáván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki.

Azt mondta az úr a szolgának, hogy felejtjük el, nem tartozol semmivel. Szabadság ez? Teljes szabadság!

MÁTÉ 18,23–35.

28. Kimenvén pedig az a szolga, találkozik eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nékem, amivel tartozol.

A száz dénár, az körülbelül húsz dollár a mai világ szerint, hogy lássuk a különbséget. Az egyik az egy vagyon, a másik húsz dollár. Képzeljük ezt a képet el, megragadta a torkát, mondta, hogyha nem adod meg, akkor itt most véged

29. Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked.

Ez egy szolgatársa volt, nem az ura. Mintha ezt már hallottuk volna az előző versekben. Pár perccel előtte ő ugyanezt könyörögte, hogy uram, légy türelemmel és mindent megfizetek, és ő ott kegyelmet kapott és eltöröltetett minden adóssága.

30. De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, amivel tartozik.

31. Látván pedig az ő szolgatársai, amik történtek, felettébb megszorodának; és elmenvén, mindent megjelentének az ő uruknak, amik történtek.

Itt van a megszorodás megint, hogy Isten szívét hol szomorítjuk meg, amikor nem engedjük el ezeket.

32. Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem:

Velünk is így van ez? Eltöröltetett minden!

33. Nem kellett volna-é néked is könyörölnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem rajtad?

Miután mi belépünk ebbe a megigazultságba, ahol vagyunk, és nincs adósságunk, minden bűnünk eltöröltetett, az Úr elvárja tőlünk, hogy mi is ezt a kegyelmet gyakoroljuk másokkal szemben, a bent lévőkkel, a Krisztus Testével, és akik még nincsenek bent, azokkal is. Neked is így kellett volna könyörölnöd, mondja itt a példázatban, amiképpen én könyörültem rajtad. Az Úr hogy tette ezt? Mindent elengedett, minden adósságunkat, minden bűnünket eltörölte, minden gonoszságunkat, minden álnokságunkat megtapodta, bevetette az elfelejtés tengerébe. Nincs többé, Ő nem emlékszik rá. Ha Ő megteheti, akkor nekünk is így kell, mert váltság volt érte.

34. És megharagadván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik.

Most van baj! Most van nagy baj, amikor odakerülünk. Kárhoztatás által kerülünk oda, amikor ítélkezünk a másik felett, akkor odakerülünk és amíg mindazt meg nem fizetjük, amit mi tettünk, addig ott vagyunk. Amíg meg nem térünk abból a gonosz dologból, és vissza nem térünk, hogy mertük a másik szolgáját megítélni, vissza kell menjünk a kegyelem alá, mert különben kint vagyunk az ellenség kezében. Melyik a jobb hely? Döntsd el magad! Megéri-e ítéletet mondani? Megéri-e kárhoztatni a másikat? Mondom neked, hogy nem. Túl nagy ára van, túl nagy árat fizetünk érte. Ne menj ki oda!

35. Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket.

Vagyis azt kell nektek mondjam, hogy nagyon figyeljünk erre, mert, ha martalékává válunk az ellenségnek, akkor ezt első helyre tenném, ahol óvatlanok vagyunk és nem figyelünk rá és hozzáférést engedünk az ellenségnek az életünkhöz. Mindenki vizsgálja meg önmagát, ahogy mondja az Ige, és csakis önmagát! Azokat a gerendákat kell kiszedni és utána jó lesz minden.

Egy tanmese Jancsi és Juliskáról. Jancsi és Juliska nagyon szerették egymást és boldogok voltak, és egy napon Jancsi tett valamit, amit nem kellett volna, és Juliska szíve nagyon megbántódott. Juliska bánkódott és sírt, a szíve nagyon összetört ezen, de Jancsi közben megtért. Jancsi megtért és neki többé az a dolog nem számítatik be, bármit tett. Juliska azonban nem vételezte ezt, továbbra is kárhoztatja őt, továbbra is szemére hányja, hogy mit tett, továbbra is szívében hordozza azt a tüskét, ami odakerült. Ki került az ellenség kezébe? Juliska van most ott. Jancsi teljesen szabad!

Ha ezt ma megértjük, megváltozik az életünk! A Szellem kegyelem-tengerében élhetünk és szabadok leszünk. Olyan szabadságban élhetünk, amihez hasonlót soha nem fogunk az életben.

Megáldjuk a drága szent Igét a mai napon, megköszönjük az Ő gyönyörűségével. A drága Úr Jézus Krisztus kegyelméből vettük ma az Igét, a megértést. Most megkérjük az Atyát, hogy adja meg nekünk a kegyelmet, hogy kiigazíthassuk magunkat, ahol nekünk szükséges. Ha tettünk ilyent, hogy gerendákat találtunk és nem vettük észre, és a saját szemünkből kellett volna azt kivennünk, bocsásson meg az Úr nekünk, ha azokat a szálkákat szedegettük inkább a másik szemében, hogy az nem jó ott, meg ez nem jó ott. Ez nem a mi részünk, mert az Úr foglalkozik vele a maga idejében, és az Úr hatalmas erre, hogy ezt megcselekedje. Legyünk mi szabadok ebben, hogy mi a saját részünket el tudjuk végezni, teljes szabadságban, az Úr öleléseivel. Számunkra teljes szabadság adatott, a szabadság törvénye fog minket megítélni. Jelentsük ki: Teljesen szabadok vagyunk a meg nem bocsátástól, a kárhoztatástól, a rossz gondolatoktól, a ki mit tett és mit nem tett kárhoztatásoktól és ítéletektől. Atyám, bocsásd meg nekünk, hogyha a szálkákat a másik szemében keresgeltük, és a gerendákat a sajátunkból nem vettük ki! Bocsásd meg nekünk ezeket a gerendákat, az Úr Jézus Krisztus nevében kérjük! Világosíts meg minket, ha így tettünk, ha így vétkeztünk ellened, a szeretet törvénye ellen, hogy visszajöhessünk az ellenség földjéről, hogy a teljes kegyelem alatt lehessünk! Hogy ne a kárhoztatás szelleme ítéljen meg minket, ne kárhoztatva legyünk, hanem a kegyelem alatt lehessünk, és örvendzessünk abban, amit Te cselekedtél értünk, hogy a teljes szeretet áradhasson a Krisztus Testében! Minden fekélyes részre gyógyulást kérünk, Atyám! Te gyógyítod meg a szíveket, Te hozod a gyógyírt a sebekre, Te vagy a megtört szíveknek a gyógyítója. Atyám, segíts, hogy a szívek felépüljenek, hogy megépüljenek, hogy teljesen Téged szolgálhassanak, hogy tudjuk, egy tökéletes van, az Úr Jézus Krisztus, és nincs más! Mi Őbenne vagyunk megmértve és igaznak találva, a megigazultságunkban örvendzünk, mert tudjuk, hogy az irgalmasság és a megigazultság megcsókolták egymást. Ennek a gyönyörű fénynek vagyunk a gyermekei Atyám előtted, az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Azt hiszem, hogy a szíveket megtalálta ma az Ige, mindenki a saját részét el fogja végezni, és jövő héten nagy örömmel fogunk visszajönni az Úr útjaiból, és nagy aratásokat fogunk tudni elvégezni. Sokkal jobban fog tudni minket az Úr használni, hogyha nem lesz bennünk ez a fajta kárhoztatás a másik felé. Hálát adunk Istennek.